

En glad mand fylder 50

Glarmester C. O. Hansen, der har oplevet lidt af hvert, har lært først og fremmest at tælle de lyse timer

Glarmester C. O. Hansen.

Glarmester C. O. Hansen i Horsens kan ikke klage over, at han ikke har oplevet noget i sin tilværelse. Og han klager heller ikke. Den 26. april fylder han 50 aar, og kan nogen se tilbage paa et begivenhedsrigt halvt sekel, maa det være ham. Der er det gode ved denne solide orsentsian-

ske haandværksmester, at han mest holder af at tælle de lyse timer, og dem har der heldigvis været mange af.

Han opgør dem selv saaledes: — Jeg havde et lykkeligt barndomshjem. Jeg har haft dejlige jagtture med min far. Jeg har et dejligt familieliv, og jeg har en god forretning, som har ført mig viden om. Mange store arbejder over hele landet er det blevet til. Jeg holder af Horsens, men alligevel har jeg ejendommeligt nok været ved at flytte fra byen to gange. Heldigvis blev det ikke til noget. Den ene gang skulle jeg have været til Vestindien den anden gang var det Færøerne, der var paa tapetet.

Opgaver paa Færøerne

— Hvorfor f. eks. Færøerne?

— Jo, efter krigen var en ung færing i lære hos Altenburg her i gaarden paa Søndergade. Han fortalte mig, at der ikke fandtes en glarmester, der kunne paatage sig store opgaver paa Færøerne. Det varlige noget for mig at komme dertil. Jeg overvejede det alvorligt. Paa det tidspunkt truede russerne verdensfreden, og jeg var helt klar over, at jeg ikke kunne klare et kz-

jeg haft større arbejder paa Færøerne og er i gang med at sætte glas i et nyt seminarium deroppe.

Jeg har haft dejlige oplevelser paa Færøerne, og i Norge har jeg tilbragt meget af min fritid sammen med gode venner. Men det har jeg saa sandelig ogsaa i Horsens. Jeg var engang en temmelig flittig roer og har faaet flere præmier. For motionens skyld gik jeg en tid til boksning hos Thyge Petersen, som var en herlig gut. I mange aar har jeg været medlem af det maritime hjemneværn, og hvad det har betydet for mig, kan slet ikke overvurderes. Jeg vil her nævne et førsteklases mandfolk, nemlig tidligere havnemester Sofus Knudsen.

Gennembanket af gestapo

Joh, jeg har meget at være glad og taknemlig for. Men der har under krigen ogsaa været situationer, som ikke var slet saa behagelige. Det er slet ikke noget, jeg til dagligt beskæftiger mig med mere, for familien og forretningen har lært mig at tælle lyse timer. Men hvis De nu spørger, kan jeg maaske give et par eksempler. Da jeg blev arresteret af tyskerne, førtes jeg over til statsskolen.

En dag blev jeg gennemhøvet af en gestapomand, og jeg blev saa rasende, at jeg sprang paa ham og nær havde kvalt ham. Hans kammerater kom ham til undsætning. Jeg blev brutalt slået ned og lænket. Senere kom jeg til Horserød, og da tyskerne var bange for befrielsesaktioner her, skulle vi med skib sejles fra Helsingør til Tyskland. Det skulle foregaa paa et dansk skib, og vi havde udarbejdet en plan, ifølge hvilken vi skulle overmande det ret beskedne vagtmandskab og sejle skibet til Sverige.

Flugtplan forpurret

Ejendommeligt nok var det vore kammerater, der ubevidst, naturligvis satte en stopper herfor. De saboterede skibet, saa det ikke kunne sejle. I stedet blev vi stuvet ned i lasten paa et tysk troppe-transportskib og sejlet til Flensborg hvorfra transporten gik til Frøslevlejren. Her var jeg tit oppe at toppes med en dansk SS-mand, og han sørgede for, at jeg kom paa den første transport til kz-lejren i Neuengamme. Tilværelsen her var saadan, at ingen af os regnede med at komme hjem igen. Men jeg overlevede altsaa. Efter krigen blev jeg

konfronteret med SS-manden, men han kendte mig selvfølgelig ikke — sagde han, skønt han havde truet med at skyde mig.

Det er nu altsammen historie, men engang imellem spørger det 1 underbevidstheden. Ogsaa paa baggrund af dette fangenskab har jeg i dag grund til at være taknemlig. Nogle siger, at man skal være ked af det, naar man runder de 50. Det er jeg ikke. Jeg har haft en dejlig tid, og heldigvis tegner fremtiden sig ogsaa godt. Hvad mere kan et menneske ønske sig. Fødselsdagen vil jeg fejre sammen med gode venner, og naar man kan det, er der ingen grund til beklagelser, slutter C. O. Hansen.

Den snart 50-aarige glarmester hører hjemme blandt de dygtige og solidehaandværksmestre i Horsens. Man kan stole paa ham, og man kan altid være sikker paa, at naar man entrerer med ham, bliver arbejdet godt udført.